

[Reedtz-Thott.]

hed for handel med smør på hjemmemarkedet, som eksisterede, inden krigen ændrede vilkår medførte bestemmelserne af 1942. Omvendt kan man sige, at smørhandelens vilkår stadig er særdeles bundne, idet hovedparten af det danske eksportsmør stadig sælges samlet til det engelske Ministry of Food, at altså lignende frie forhold for de private smørekseportfirmaer eksisterer den dag i dag som i 1942. Denne regeringshandel i England skal jo nu ophøre til efteråret, et forhold, som de private smørekseportører naturligvis har set frem til med stor forventning, idet de herved igen efter 15 års forløb kan optage forbindelsen med deres gamle aftagere i England og formidle eksporten på samme måde som før krigen. Smørekseportørerne har i den mellemliggende periode haft meget trange vilkår. Mange af disse firmaer er gamle foretagender, der i sin tid selv som de første har skabt et marked i udlandet for dansk smør, et marked, som de faktisk har været afskåret fra siden krigen begyndelse. De har imidlertid bevaret forbindelsen med deres gamle aftagere, og de har også bevaret forbindelsen med deres gamle leverandører, de danske mejerier, og denne forbindelse er netop bevaret derigennem, at de har kunnet afsætte det smør, som de fra gammel tid har været vant til at købe på det danske marked. Eksportørerne frygter, at en frigivelse af handelen på hjemmemarkedet vil medføre vanskeligheder for dem med hensyn til salg af smør til hjemmemarkedet i sædvanligt omfang; de frygter altså for at miste forbindelsen med nogle af deres leverandører netop på tærskelen til den dag, hvor de igen kan gå ud og sælge deres leverandørers varer på det engelske marked, som de plejede. Desuden frygter de, at der kan opstå nogen forvirring på hjemmemarkedet, navnlig i det storkøbenhavnske område. På den anden side kan man ikke nægte, at netop de mejerier og mælkeforsyninger, der i årene indtil 1942 havde et gammelt og naturligt salg af smør her i København, længe har følt det som en uretfærdighed, at de ikke frit og direkte fra mejerierne kunne købe smør i det omfang, deres salgsmuligheder tillod det, men var tvunget til at handle gennem de autoriserede eksportfirmaer.

Jeg nævner disse ting, for at det skal stå

klart, at der er forskellige erhvervsinteresser knyttet til dette forslag, og jeg håber, det må være muligt at afveje disse interesser på en sådan måde, at lovændringen ikke vil gøre skade, samtidig med at de nødvendige forholdsregler i forbindelse med den nye pakkemetode kan fremmes. Jeg kunne tænke mig, at dette eventuelt kunne foregå på den måde, at man administrativt fastsatte visse overgangsbestemmelser f. eks. for hovedstadsområdet og andre større områder på en sådan måde, at man gav de mejerier — herinde drejer det sig jo særlig om de store mælkeforsyninger — der tidligere havde haft eller naturligt burde have et betydeligt detailsalg af smør, autorisation til at købe og sælge smørret frit som forhen, medens man ikke gav frit slag for mejerier, der ikke før krigen havde handlet direkte med detaillisterne, før f. eks. om et halvt år, altså efter 1. oktober 1955, da kontrakten med Ministry of Food ophører.

Jeg håber, at den højtærede landbrugsminister vil være forstående overfor eventuelle ønsker i denne retning udfra et vist retfærdighedshensyn til de smørekseportører, der meget imod deres vilje har været bundet i deres legitime og gavnlige virksomhed i de mange år, hvor dette Danmarks vigtigste eksportprodukt har været undergivet regeringshandelens begrænsninger. Jeg gør mig til talsmand herfor ikke alene af hensyn til smørekseportørerne, men endnu mere af hensyn til den kommende konkurrence, som jeg håber vil opstå indenfor smørhandelen i fremtiden, altså efter 1. oktober, når denne handel bliver helt fri. Jeg har den tro, at en fornyet konkurrence om at finde god og lønnede afsætning for dansk smør til et varierende antal større og mindre kunder på det engelske marked, ja, overalt i verden, vil stimulere ikke alene afsætningens mængde, men også de priser, der kan opnås for smørret til gavn ikke alene for den danske landmand, men også for Danmarks slunkne valutakasse. Jeg tror, at erfaringen i de seneste år har vist, at afsætningen, om jeg så må sige, fra een stor leverandør til een stor kunde ikke har givet mulighed for at opnå en tilstrækkelig høj pris for smørret, idet den danske eksportorganisation, både dengang landbrugsministeriet forestod den og nu, hvor den er under De danske Mejeriforeningers Fælles-